

Johannes (Jan) Ignatius Marie Drughorn is geboren op 3 november 1923 in Den Haag. Hij was de zoon van Arnold Drughorn en Hendrika Cornelia Maria Vries. Jan groeide op in een gezin met 6 kinderen. Zijn vader had een sigarenwinkel in de Javastraat in Den Haag.

Op de voorgond van links naar rechts, zittend: vader en moeder met Toos op schoot. Staand daarachter: Jan, Annemarie, Nol, Ria en Rudy.

Jan was lid van de William Doylegroep, een Katholieke Verkennersgroep, gevestigd in gebouw Elandia in de Helmersstraat 144 (hoek Elandstraat). Hij begon er als welp en werd uiteindelijk voortrekker bij de Memesastam. Ook zijn broers Nol, Rudy en twee zussen Annemarie en Ria zaten bij Scouting.

Jan kwam uit een moedig gezin. Hij was Engelandvaarder, Broer Arnold (Nol) zat in het verzet in Den Haag en broer Rudy vertrok naar het bevrijde zuiden en sloot zich aan bij Nederlandse Stoottroepen. In het ouderlijk huis aan de Javastraat 57 vonden onderduikers een veilig heenkomen.

Jan, Toos en Rudy

De zoektocht naar het verhaal van Jan Drughorn begint bij een bijzonder logboek. Een logboek van scouts die gevangen zaten in Kamp Miranda in Spanje waar veel mensen zaten die op de vlucht waren voor de Duitsers. Onder de geallieerde militairen en Engelandvaarders zaten ook scouts. Het leven in het kamp was zwaar. Het was overbevolkt en er was maar 1 kraan voor het drinkwater van alle bewoners. Niet alleen de omstandigheden waren zwaar, ook de verveling eiste z'n tol. Daarom richtte Maurice Chauvet, een voormalige scoutingleider een Scoutinggroep op en ondernam activiteiten, zoals scoutinggroepen dat ook voor de oorlog deden. (The padlocked wolfs head with which he signs his Miranda cartoons was the insignia of his Scout pack). Deze roverscout groep hield een logboek bij met bijdragen van scouts uit Denemarken,

België, Polen, Frankrijk en Nederland. Ze schrijven over veel verschillende zaken waaronder de geschiedenis van Scouting, sterrenkunde en hun eigen Scouting ervaringen. Ook Jan schreef in dit logboek onder de naam J. Drughorn.

In het boek 'Vijf jaren angst en onzekerheid' wat zijn zus Ria over het gezin in oorlogstijd schreef, valt te lezen dat Jan woedend was over de Duitse invasie van Nederland. Enkele dagen daarna ging hij al op de vuist met NSB-ers die de ramen van de Joodse synagoge

aan het Spui met stenen bekogelden. Het was het begin van een tijd waarin Jan steeds uitgesprokener werd in zijn mening over de bezetting en de houding die aangenomen moest worden. Dit leidde tot spanningen binnen het gezin.

Jan besloot te proberen om naar Engeland te gaan. Zijn eerste poging deed hij op 15 april 1941. Op zijn slaapkamer vond zijn moeder een briefje; 'Ik ben naar Engeland. Hartelijke groet en een zoen.' Helaas slaagde deze poging niet, gepakt bij de Franse grens waarna hij in de gevangenis in Breda belandde. Hij kwam er uiteindelijk vanaf met een geldboete en de tijd in de gevangenis. In juni 1941 kwam hij vrij. Eind februari 1942 verliet hij het huis opnieuw. In spanning wacht het gezin af. Gelukkig op 5 maart bericht van een Jean Savon, dat Jan in Bern is. Na de oorlog blijkt dat hij van Den Haag naar Parijs is gereisd, liggend in een bak naast de wielen van de trein. Een andere Engelandvaarder, Servaes Klaas Aertsen, beschrijft bij zijn verhoor, na aankomst in Engeland, zijn medegevangenen in Kamp Miranda. Over Drughorn schrijft hij dat Jan in Parijs bij de Duitsers gevangen gezeten heeft. Nadat hij

4e. DRUGHORN,
oud 19 jaar, van beroep kantoorbediende,
afkomstig uit Den Haag. Heeft in Parijs
bij de Duitsers gevangen gezeten. Wordt
ook betrouwbaar geacht en wil graag naar
Engeland.

weer vrijgelaten is in Parijs trok hij te voet, samen met Franse verzetsstrijders, over de Alpen.

Meer brieven volgen, meestal geschreven in geheimschrift (bijvoorbeeld door te schrijven over een verhuizing van het gezin naar Geneve), want alle brieven worden gelezen door de Duitsers. In mei weer zo'n brief, deze keer een soort verhuisbericht, dat het gezin is verhuisd naar Spanje.. alleen is het adres wel van Kamp Miranda de Ebro, een Spaans concentratiekamp. In Bern aangekomen hadden ze een auto gekocht en reden ze naar Madrid. De

Spaanse politie arresteerde ze en zette ze gevangen in het concentratiekamp. Een bewaker hielp ze gelukkig ontsnappen. In juli een bericht dat Jan voor zaken naar Madrid was. In augustus dat hij 'nieuwe werk' heeft gevonden en een hele tijd niet meer zal schrijven. De zaken gaan goed! 'Ik heb mijn doel bereikt.' Het was weer codetaal, deze keer voor een reis, per schip, naar Suriname. Een gevaarlijke tocht waarbij de kans bestond dat ze getorpedeerd zouden worden. In Suriname nam Jan dienst in het leger. Hij volgde een opleiding en werd ingezet tegen de Japanners. Iets waarover hij maar weinig heeft verteld. Het was een zeer traumatische ervaring.

Jan ontving het Kruis van Verdienste voor zijn ontsnapping uit bezet Nederland waarna, na vele moeilijkheden, Nederlands-Indische troependelen werden bereikt.

Hij vertrok uiteindelijk uit Nederland naar Australië, ontevreden over de wijze waarop het land was georganiseerd. Hij deed dit weer op geheel eigen wijze. Hij kwam illegaal aan boord van een vrachtschip, verborg zich en pas op zee stapte hij naar de kapitein, dat hij voor eten en drinken graag bereid was de hele reis te werken.

Meer informatie

bol.com | [Vijf jaren angst en onzekerheid, Ria Bovend'Eert-Drughorn](#) | [Boeken](#)

[Dom Helder Camara Scouts - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](http://Scoutpedia.nl)
[Spanish concentration camp Miranda de Ebro \(theroadtoengland.com\)](http://theroadtoengland.com)
[Drughorn, J. | Onderscheidingen | Defensie.nl](http://Defensie.nl)
[Arnold Drughorn \(1918 - 1944\) - Genealogy \(geni.com\)](http://geni.com)
[Drughorn, Arnold \(Haags Gemeentearchief\) - Haags Gemeentearchief](http://Haags Gemeentearchief)
[Reizen van Engelandvaarders | Nationaal Archief](http://Nationaal Archief)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.